

treba tudi v javnem življenju, v politiki kršč. načel. Ne bilo bi potem toliko spletkarij, toliko prevare, kakor je je sedaj po vseh državah, po vsem svetu. Oba govornika sta za svoje besede žela obilo pohvale. Na zadnje še je bila beseda o cerkveni umetnosti in njej je hvalo pel izvrstno o. Patrik Ansoleti. V resnici pa se dela v sedanjem času veliko za oplešanje cerkev in in to tudi pri nas Slovencih.

Blizo do 9. ure je trpelo to zborovanje in Nj. ekselencija knežškof sekovski so ga sklenili s papeževim blagoslovom in tako smemo reči, da je bil drugi štaj. katol. shod sijajno znamenje za to, da sv. cerkev družu lepo vse stranke, vsa ljudstva, da je ona „sedež miru in sprave“.

Gospodarske stvari.

Nekaj o azurinu.

Sedaj menimo, da ni več vinorejca med nami, ki se ni prepričal, da je škropljenje vinogradov koristno, ne samo zoper peronosporo, ampak sploh za to, da se nobena uima ne loti s tako silo listja na trtah in ono zato lahko dozori. Tako pa tudi izzori grozdje ter daje bolje, sladko pa tudi močno vino.

Vsled tega ni več vprašanje, ali naj škropimo trnje, ampak s čem ga naj škropimo, da se doseže tem prej in tem večji uspeh, ne z velicimi stroški. Priporoča se za škropljenje bakreni vitrijol, mešan v apnu ali isti zmešan s sodo; oboje je dobro, ali veliko se te zmesi vsede na dnu brente in po cevéh, vsled tega se škropilnica zadeluje in treba ji je v eno mer popravljjanja.

Bolji je pa v tem oziru azurin. Le ta je moder, zrnast prah, ki diši po scalnici. Ako je na zraku in v luči, tedaj se razprši in v vodi se razpusti celo lahko in po polnem. Voda taka je sinja, podobna barvi na nebu. Samo to, da se popolnem razpusti, je že veliko vredno, potem pa tudi, ker je z njim škropljenje lahko, ročno.

Ako se razstopi v e em hektrolitru ali v 56 pintih vode po 200 g amov azurina, blizo $\frac{1}{4}$ starega funta, napravi se najbolja razstoplina. Na enem hektaru goric razškropi se okoli 6 hl. take zmesi in eno škropljenje ne izda manje, kakor če se škropi dvekrat z bakrenim vitrijolum.

Poleg tega pa še azurin ne razjeda v toliki meri posode in tudi dražje ne hodi škropljenje z njim. Kilo azurina stane 2 glđ. Tedaj bi z enim kilom človek blizo cel hektar goric lahko do dobra poškopil. Poglavitno pri tem pa je, da je azurin pravi, torej ne kaka ponarejena spaka.

Da pa se dobi le pravi azurin, zato bode skrbeti najprej c. kr. kmetijski družbi, ali od

nje mi na slov. deln ne izvemo ničesar in vsled tega naj se poprimejo te stvari okr. odbori, kar jih imamo v dobrih rokah.

V Knittelfeldu je tovarna za umetno kameninarstvo in doslej se dobiva tudi azurin v tej tovarni še pravi in po nizki ceni. Naši slov. trgovci bodo tudi radi v tem našim kmetovalcem postregli, če se obrnejo do njih.

Škropljenje trt.

Ker se že precej obče z modro galico škropi, bode mnogim ustreženo, ako se pove, kako se ta najlezje brez vsacega truda raztopi. Nekateri galico v možnarjih pšejo, drobijo in pospešujejo tako njen raztop, drugi pa jo v vreli vodi topijo. Ni treba ne prvega, ne drugega truda, ampak galico, kolikor je vzameš na polovnjak ali kako večjo posodo, zveži, kakoršno dobiš, v cunjjo ali coto, obesi jo v z vodo napolnjeno posodo tako visoko, da bode galica komaj pod površjem vode. Zgornja redka voda galico hitro topi in nasičena voda, raztoplina pa se zbira na dnu. Voda se dve uri naj ne meša in v tem času imaš galico brez vsega truda raztopljeno.

Jož. Slekovec.

Sejmovi. Dne 20. junija v Studencih pri Mariboru, v Koráčicah, v Vitanji. Dne 22. junija pri sv. Juriji na juž. žel., v Sevnici, pri sv. Antonu v slov. goricah, v Marenbergu in v Šoštanji. Dne 24. junija pri sv. Juriji prd Tabrom, v Konjicah, v Podsredi, pri sv. Lenartu v slov. goricah, Rušah, v Laškem trgu, v Novi cerkvi, pri sv. Janži na Dr. polji in v Žitalah. Dne 26. junija v Cmureku. Dne 27. junija pri sv. Lovrenci na Dr. polji.

Dopisi.

Iz Gradca. (Zahvala.) Akad. društvo „Triglav“ v Gradcu izraža tem potom svojo najtoplejšo zahvalo vsem ljutomerskim rodoljubom za krasni predragoceni trak naši zastavi po preljubenzjivi gospici Milki Prešernovi poklonjen; ljutomerski čitalnici, osobito njenemu neutrudljivemu predsedniku, blag. g. notarju A. Šlamberger-ju za ves trud in skrb; mil. gospe in dražestnim gospicam za njih požrtvovalnost in ljubeznjiv sprejem, sl. evenskemu tamburaškemu zboru, pod vodstvom blag. g. učitelja Schneiderja, sl. ljutomerskemu pevskemu zboru, pod vodstvom blag. g. nadučitelja Horvata in sl. tamburašem in pevcem akad. društva „Hrvatska“, pod vodstvom g. drđ. med Kuharja za prijazno sodelovanje; sploh vsem, ki so pripomogli v ta lepi uspeh našega izleta, bodisi s sodelovanjem, bodisi s svojo prisotnostjo. Iskreno se nam je tudi zahvaliti kumici naše zastave, gospej M. Gršakovi za njen pohod. Na dalje je društvu častna in prijetna naloga izreči ob

jednem najgorkejšo zahvalo č. g. Bohancu za daritev sv. maše v Jeruzalemu; blag g. Miklu in mil. g. soprogi za uzorno prav slovansko pogostitev na Pleševici, istotako blag. gosp. Gomilšaku in mil. g. soprogi in vsem vrlim Ljutomerčanom za izredno gostoljubnost.

Med. Ivan Jenko, Iur. Vinko Strgar,
t. č. predsednik. t. č. tajnik.

Iz Šmarija pri Jelšah. (Hrvatje.) Dne 4. t. m. smo imeli tukaj, akoravno je bil četrtek, nekak ljudski praznik. Prišli so namreč iz druge strani Sotle naši brati Hrvati, svoj bratski narod, nas Slovence obiskat. Da se jim stori vreden sprejem, zbralo nas se je lepo štavilo, da njihov prihod počastimo. Že nekaj let sem smo pogrešali teh prijateljskih shodov, kateri so se v prejšnjih letih večkrat vršili. Po sprejemu je bila pri sv. Roku slovesna peta sv. maša, katero so brali neki mlad gosp. duhovnik iz Hrvaškega, stregli so pa pri tem sv. opravilu naši častiti gospodi domači in Sladgogorski kapelani. Orgljali in peli so pa tudi neki Hrvatski učitelji, kar se nam je prav dopadlo. Pomena je torej ta slovesnost vredna že zaradi tega, ker se je z božjim opravilom začela. Po sv. maši je bil skupni obed v gostilni g. Dragotina Jagodič, ter je bila postrežba prav hvale vredna. Samo to nas je žalilo, da strežno osobje, kakor skoraj bi rekel, navlašč ni hotelo slovensko govoriti. To se bo pa tudi dalo ob enakih prilikah popraviti. Slovencem bi to prav ljubo bilo ter bi gotovo tudi boljši utis naredilo na naše sosede iz ukraj Sotle. Po obedu so šli v grad Jelše, gledat umetni vrt, kjer se vidi mnogo prekmorske rastline. Med potom tje so obiskali gostilno gosp. Ivana Žurej, ki je vedno na dobrem glasu zaradi dobre vinske kaplje, ki se tam toči. Na večer je bilo pri veselici videti razven Štajercev in Hrvatov tudi Kraujce in enega Primorca. Slovenci Celjskega mesta so poslali k tej slovesnosti tri odposlance, teh sta bila dva slov. biciklista. Tudi vrlih narodnih gospodičin je bilo iz Št. Jurskega trga. Posebna zahvala se mora izreči tem gospem posebno zaradi tega, ko nas one redno obiščejo, kedar koli imamo kako domovinsko veselico. Tudi naši brati Hrvati so pripeljali mnogo gospá in gospic. Naši domači in nekaj Celjskih pevcev je zapelo več lepih slovenskih psmi. Govorili so mnogi Hrvatom na čast in od nasprotne strani pa v zahvalo za lep sprejem in tega želimo v prihodnje še lepše izvršiti.

Iz Šmarija pri Jelšah. (Raznoterosti.) Eden hrvatskih govornikov je na zadnjem shodu vse hvale vredno povdarjal, da oni čutijo in delijo veselje z nami, ter da so voljni v vseh podjetjih, posebno pa o enakih veselicah k nam priti. Zdaj jih pa hočemo takoj za besedo prijeti, videli bomo vendar resno voljo: dne

5. julija vrši se v Šmariji glavno zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda. Začelo se bode predpoldne s slovesnim božjim opravilom, popoldne po večernicah bode pa glavno zborovanje in potem prosta zabava. K temu pa se vabijo ne samo Hrvatje ampak vsi prijatelji slovenske katoliške mladine. — Ljudje pri nas s že zelo deža želijo posebno, ker se pri mnogih nimajo zelja nasajenega. V vinskih goricah se nam nič kaj dobro ne kaže. Ali po Pohorskih vinogradih, kakor sem zvedel, imajo neki polno; no saj jim iz srca privošimo. Da je tam bolj polno, kakor pri nas, to pa pride od tega, ker imajo bolj močen trs, ker bolj močno gnojijo in tudi globokeje kopljejo. Blizu Lemberga je poposkusil letošnjo spomlad nek gospod svoj vinograd na laket globoko kopati in trs sedaj tako bujno raste, da se je čuditi. To bo poskusiti, more biti, da se lahko s tem vinogradi zboljšajo. V Šmariji dobijo sedaj nov vodovod, prav potrebno stvar. Za to se mora tržanom vsa hvala izreči. Iztekala bode voda ravno pred Lešnikovo štacuno skoz umeten izdelan železni steber, na katerem bo svetilnica. Sopot ena imenitna olepšava potomcem v spomin njih prednikov.

Od Dev. Marije v Polji. (Pogreb, letina.) Dne 26. maja se je naše veselje v žalost spremenilo; spremili smo mladeniča Franjo Jenček k večnemu počitku. Zgubila je Vevška požarna bramba in poljsko „bralno društvo“ in poljski pevci svojega uda. Ranjci je bil ustanovni ud „bralnega društva“. Vsa društva spremlila so ga k večnemu počitku in mu skazala zadnjo čast. Nosili so ga udje od požarne brambe v „uniformi“, poljski pevci pod vodstvom F. Kaučiča, nadučitelja so mu peli na ranjcega domu pesnico: „Nad zvezdami“; v cerkvi so peli: „Blagor mu“; na mirudvoru so mu peli: „Jamica“. „Požarno in bralno društvo“ pa mu ste darovali prekrasne vence s trakovi, pevci so mu pa darovali na mesto venca, prekrasno liro s trakovi. In pravijo da še ne pomnijo tako slovesnega pogreba. Torej naj v miru počiva blagi mladenič! — Letina je pri nas srednja, ozimsko žito je prav redko, krompir in fižol pa prav lepo kaže. Kebrov je pa pri nas brez števila; ta mrées nam veliko škodo dela. Gospod župan je že razpisal nagrado te zverine, ako jih kdo prinese mernik, dobi za nje 30 kr., pa se malo udeležujejo tega dela, da bi nabirali to zverjad; pravijo, da jih gre preveč v en mernik.

Iz Celjske okolice. (Žalostno pa resnično.) Ali je Celjska okolica resnično že čisto nemška? Oho, bodeš rekel, dragi bralec, kako je to mogoče? No zdelo se Ti bode vsaj tako, ako se potrudíš do kleti g. Kukeca pod starim gradom. Krasne prostore najdeš tu in tudi dobro kapljico; ali kletarica, ki ti pride nasproti, je trda Nemka, pokličesh oštirja, ta je tudi trdi

Nemec in če ne razumeš nemški, še žeje si ne bodeš mogel pogasiti. Bil sem pred kratkim ondi in dobil vtis, kakor da bi bil prišel kam na Prusko. Oklici za koncert, se vé, da le nemški in tiskani v znani Celjski tiskarni, nemško osobje itd.; skoraj se ne bi bil upal spregovoriti slovenski. Je li to mogoče, mogoče v gostilni znanega nam narodnjaka g. Kukeca? Da žalostno, pa resnično; upamo in želimo, da se obrne to v kratkem na boljše.

Občan Celjske okolice.

Z Ribnice na Pohorju. (Zlata poroka, tatvina, sejem.) Zaduji den meseca maja sta obhajala uboga pa poštena starca Matija in Terezija Urh, najemnika na Janživrhu, svojo zlató poroko. Č. g. župnik so pri tem v podružni cerkvi sv. Lenarta obilo pričujočih gostov lepo ogovorili ter so pokazali, kako lepa je starost v pošteni. Če je tudi človek ubog, naj je le pošten delavec in zvest božjim zapovedim, ne manjka mu ni pomoči ni tolažbe. Pri gosp. Fuxhoferji je bila potem mala gostija in gostje so poštena starčka precej podarovali. — V noči od 3. do 4. junija je tat vlomil v cerkvo sv. Lenarta ter je odnesel iz nabiralnice ves denar, kolikor ga je v njem bilo. Sploh pa je napravil škode blizo 20 goldinarjev. — Na Ribnici je sicer sejem, v ponedeljek po Janževem, ali letos je ta dan praznik sv. Petra in Pavla in zato obhaja se sejem potem v torek, dne 30. junija.

Od Velike nedelje. (Steklina.) V Saveih, župnije sv. Tomaža, zbolel je posestniku Francu Poplatnik njegov pes za steklino. Ogrizel pa je necega fanta, kojega sedaj Ormoški zdravnik leči, potem tudi mnogo družih psov ter večim posestnikom svinje. Le-te morajo sedaj po naročilu zdravnika zaprte imeti, ker se mora baje v treh mesecih pokazati, bodo li tudi obsteklele ali bodo ozdravele. To je hud udarec za te posestnike in je sploh strahú veliko, kaj da še utegne vse priti iz te stekline.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo pride prihodnji torek v Reko ter ostane ondi skozi dva dneva. — V drž. zboru so v torek začeli splošno razpravo o drž. proračunu. Nekaj bolj živo bode v teh razpravah in mogoče, da se pokaže vlada v svojem pravem lici za liberalno levico ali pa zoper njo. Čudno je to, da hvali dr. Plener, vodja levece, letos na vso silo drž. proračun. Dokler pa je bil pl. Dunajevski minister, grajali so levičarji njegove račune, da je bilo že grdo in vendar je sedanji proračun prav tisti, ki ga je še pl. Dunajevski sestavil. — Dr. Plener predlaga sedaj, naj se zniža davek pa samo pri obrtnikih, ki ga ne plačujejo več, kakor 5 gld. 25 kr. Modrejšim poslancem

ta njegov predlog ne ugaja, ker še ni čas za zniževanje, najmanj pa le pri tacih obrtnikih. — Grof Hartenau, prej Bolgarski knez Aleksander Battenberg, biva sedaj v Gradci in se dela, kakor da bi ne mislil več na Bolgarijo, iz katere so ga s silo potisnili. Mogoče, da mu ni resnica, da še upa priti kedaj nazaj na knežji stol v Sofiji. — Na Koroškem imajo letos volitve v obč. zastope in slov. rodoljubi delajo na to, da dobijo slov. občine va-nje slov. može, ne pa da se šopiri, kakor je doslej po večih občinah, le nemškutarija v obč. zastopih. Bodi jim sreča mila! — Drž. poslanec V. Pfeifer je vprašal vlado, kaj misli storiti za tiste kranjske posestnike, katerih vinograde je trtna už vničila. Ni dvoma, da stori vlada v tem oziru nekaj ter odjenja vsaj pri davkih nekoliko. — Konrad pl. Fabris se je odpovedal časti zastopnika v mestnem odboru v Gorici. Lahi so ga volili zoper njegovo voljo, to pa le zato, ker so z njim lahko zmagali zoper slov. volilce. Se ve, da jih sedaj jezi, ker je mož pošten do volje ter ne mara vsiljene časti. — Lahom v Trstu je mrzelo, da so bile doslej v stolni cerkvi slov. pridige in slov. petje. Sedaj so dosegli, da jih bode škofijstvo odpravilo. — Iz Dolenje Tuzle v Bosni se poroča, da je vlada odstavila pravoslavnega nadškofa; očita se mu, da cerkvenih služb ni dajal po zasluženji, ampak za denar. — Ogerska vlada je zagrozila, da bode drž. zbor razpustila, ako bi ji z njimi ne bilo mogoče doseči uravnave politične gosposke. — V poljskih listih piše se v novem času precej v duhu nemških liberalcev. Človek že res ne zna, kaj da še čejo Poljaki. Verjeti pa še vendar nočemo, da je že gotova zveza med poljskim in levičarskim klubom. Opeharjenim biti ni veselo in to čaka Poljake iz zveze z liberalci prej ali slej, gotovo.

Vunanje države. Da je sv. Alojzij v Rimu umrl, je znano in v nedeljo obhaja se sedaj tam posebno veselo 300letnica njegove smrti. Sv. oče Leon XIII. so dovolili posebne odpustke za to. — Italija drži se tudi naprej tripelalijance, to je zveze z Avstrijo in Nemčijo. Minister knez Rudini trdi, da je take zveze treba in da ne stane ona Italije nič, še ne vinarja. Tako po ceni pa menimo, da vendarle ni ta zveza. — Francoski vladi dela sedaj sitnobo melinit ali smodnik brez dima. Mislilo se je doslej, da ga ne zna nihče delati, kakor le Francozje, sedaj se je pa izvedelo, da je nek Turpin to „kunšt“ prodal v Anglijo. Zato imajo sedaj veliko pravdo v Parizu. — V Holandu so bile volitve v drž. zbor enake našim ter ne bode tudi tam gotove večine, ker še pridejo liberalci v nekaj večjem številu v zbor. — Parnell, kedaj vodja Ircev, se je oženil in misli, da je s tem popravil pohujšanje svoje. Ni verjetno. — V nemškem drž. zboru so za-